

Kommission bliver nedsat, og at Flertallet vil stemme for den, men jeg ønsker da, at de Medlemmer, der indtræde i den, ville have Øje ikke blot for den rent negative Side af Sagen, men ogsaa for den positive. Og en Ting er der endnu, som jeg vil bede de eventuelle Medlemmer af Kommissionen om at have deres Opmærksomhed henvendt paa, og det er at finde et Middel til at dæmpe den Bagtalespsyge, den Spioneringslyst og det Hovmod, som saa ofte særkender Medlemmer af Afholdsselskaber. Hvis Kommissionen foruden det rent negative Hverv tillige kunde udrette disse to Ting, vil den ende bedre, end jeg tror, den ender. Men da jeg ikke tror det, vil jeg ikke stemme for dens Nedsættelse.

Nielsen-Grøn: Det Hovmod, som den sidste ærede Taler talte om, findes i alle Løjre, og jeg skulde være den sidste til at sige, at Afholdsfolkene være fri derfor. Der er mellem dem Folk, der tage denne Sag, som Missionsfolk tage deres, som det eneste saliggørende. Jeg er enig i, at fordi man er Afholdsmand, har man ikke naaet Himlens Porte; men jeg haaber, at det ærede Medlem er enig i, at netop det, at man er Afholdsmand eller Ædruelighedsmand, hjælper til, at man kan gøre et meget større Arbejde baade for sin egen og Menneskeslægtens Udvikling, end naar man søler sig i Spiritus. Naar det ærede Medlem talte om Fattigmanden og nævnte den fattige Mands Snaps . . . (Afbrudelse af *Oscar Hansen*) — nej, det gjorde det ærede Medlem ganske vist ikke; men han talte paa Fattigmandens Vegne — saa skal jeg dertil sige, at de, der have baaret Afholdssagen frem i Danmark, ere netop de smaa i Samfundet. Til at begynde med skete der ikke noget fra oven. Ganske vist begynde endelig nu ogsaa de bedste Kræfter i vort Land at slutte sig dertil, og jeg haaber ogsaa, at man skal faa at se, at det Arbejde, der bliver gjort, er positivt og ikke negativt.

Over for den ærede Ordfører vil jeg sige, for at det ikke skal misforstaaes, naar jeg tier stille, at det er ikke vor Mening, der ønske en Kommission, at vi, ligesom i Norge, ville have Helsøndagslukning. Jeg tror, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) vil indrømme — vi have jo siddet i Udvalg sammen om Loven om Fred paa Folkekirkens Helligdage — at jeg ikke der en eneste Gang har sagt, at vi ville have lukket fra Lørdag Kl. 5 til Mandag Kl. 8 for Udskæn-

ning af stærke Drikke. Lige saa lidt er der nogen af os, der tænker paa at forbyde Beværtninger, selv om vi naturligvis gerne vilde have Spiritusen ud og Afholdsbeværtninger i Stedet. Vi have ogsaa mange Smugkroer rundt omkring. Oppe i Nordjylland have de noget, der hedder Sutter, og De kunne tro, at disse Sutter trives udmærket ved Siden af offentlige Beværtninger. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, der ogsaa trænger til Klaring. Men hvorledes det ærede Medlem vil faa Sutterne bort, undtagen han er nødt til at sætte en Hemsko derfor, det forstaar jeg ikke. Jeg vil gerne have Lov til at slutte med at sige, at vi, der ønske en Kommission, have ikke til Opgave at fremme Ædrueligheden i vort Folk ved Tvang, vi ville fremme den saaledes, at det bliver ad Overbevisnings- og Oplysningsvejen, at vi faa et ædrueligt Folk.

Harald Jensen: Jeg kan ikke nægte, at jeg er noget overrasket over det Omfang, som denne Diskussion har taget. Det forekommer mig egentlig ikke, at denne Sag er saa overordentlig stor, at man behøver at bruge saa mange Ord om den. Forholdet stiller sig saaledes for mig, at her kommer der Organisationer, der have samlet sig om en enkelt Sag, som for dem er en Livssag, og som de kæmpe for — lad være, at andre kunne se anderledes paa denne Sag — men her komme disse Mennesker i et Antal af ca. 100,000 til den danske Rigsdag, Borgere, paa hvis borgerlige Vandel vi ikke have noget som helst at udsætte, men som vi maa takke for, at de gennem deres Arbejde have gjort en Del for vort Folk. Disse 100,000 Mennesker komme til den danske Rigsdag og udtale et Ønske, som koster Staten alt i alt 4,000 Kr., og komme dertil drevne af Kærlighed til den Sag, som de arbejde for. Jeg synes, at det vilde se ganske mærkeligt ud, om den danske Rigsdag da vilde sige nej hertil og vil nægte en Mængde Mennesker, der have gjort denne Sag til en Livssag, den lille Sum, som kræves til dette ganske rimelige Ønskes Opfyldelse. Det forekommer mig, at det vilde være helt forkert, og jeg vil endda sige, at en saadan Nægtelse kunde medføre Konsekvenser over for andre. Fra mit Partis Side ere vi saa ofte komme til den danske Rigsdag med Andragender og Krav, og vi have rejst disse Krav ifølge de Rørelser, som ere til Stede inden for de Kredse og Organisationer, vi staa i Spidsen for, og naar vi komme med disse